

ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ് മോചിപ്പിക്കേണ്ടതല്ലേ? ശരീരത്ത് ഭർത്താക്കന്മാർക്കു നൽകുന്ന സംരക്ഷണം എന്തുകൊണ്ട് കടക്കാർക്കു നിഷേധിക്കണം?

ബഹുമാനപ്പെട്ട കേന്ദ്രമന്ത്രി അൻസാരി, താങ്കൾ ഇതിനെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നു?

(5 ജൂൺ, 1986)

24. വാർത്താവിതരണ-ആശയ പ്രചാരണരംഗങ്ങളിൽ വിപ്ലവം

വീഡിയോ കാസ്സെറ്റുകൾ വാടകയ്ക്കു വാങ്ങുകയെന്നതു് ഇന്ത്യയിൽ ഈയിടെ സർവസാധാരണമായിട്ടുണ്ട്. കോഴിക്കോട്ടു് അഞ്ചു രൂപ വാടകയ്ക്കു് ഒരു വീഡിയോ കാസ്സെറ്റു് ഇപ്പോൾ കിട്ടും. നിങ്ങൾ കടയിൽ പോയി വാങ്ങേണ്ട; കാസ്സെറ്റു് നിങ്ങൾക്കു വീട്ടിൽ എത്തിച്ചതും. രണ്ട് ദിവസം കൈവശം വെച്ചു്, മൂന്നാം ദിവസം നിങ്ങൾ അതു തിരികെ കൊടുക്കണം. കൈവശം വെക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്കു കാസ്സെറ്റു് എത്ര തവണ വേണമെങ്കിലും ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കളുമായി നിങ്ങൾ അതു പങ്കിട്ടു് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല.

ടെലിവിഷൻ സെറൂപോലെതന്നെ പരിഷ്കൃതജീവിതത്തിനു് അനുപേക്ഷണീയമായിരിക്കുന്നു, വീഡിയോ കാസ്സെറ്റു് പ്രൊജക്ട് ചെയ്തു കാണാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വി. സി. ആർ., വി. സി. പി. എന്നീ ഉപകരണങ്ങളും. വിദേശനിർമ്മിതങ്ങളായ ഇവയ്ക്കു യഥാക്രമം പന്തിരായിരത്തോളവും എണ്ണായിരത്തോളവും രൂപ വില ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടത്രേ.

തിയേറ്ററുകളിൽ ഓടുന്നവയോ, ഓട്ടം നിർത്തിയവയോ ആയ ഫീച്ചർ ഫിലിമുകളാണു്, സാധാരണ നിലയിൽ, നമുക്കു കിട്ടുന്ന വീഡിയോ കാസ്സെറ്റുകളുടെ ഉള്ളടക്കം. ഇവയ്ക്കു പുറമെ, ആവശ്യക്കാർക്കു രഹസ്യമായി 'നീലച്ചിത്ര'ങ്ങളുടെ വീഡിയോ കാസ്സെറ്റുകളും ധാരാളമായി കിട്ടാനുണ്ടത്രേ. എന്തോ! എനിക്കവ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

വീഡിയോ പ്രദർശനങ്ങൾ കാണുന്നതിനായി തങ്ങളുടെ ഇരിപ്പുമുറികളിലേക്കു് അയൽക്കാരെ ക്ഷണിക്കുന്നവർ കുറവല്ല. പ്രദർശനം കാണാൻ എത്തുന്നവരോടു ചുരുങ്ങിയ ഒരു ഫീസു് വസൂൽചെയ്യുന്ന ഏർപ്പാടും ചിലേടത്തുണ്ടു്. തിയേറ്ററിൽച്ചെന്നു ഫിലിം കാണുന്നതിനേക്കാൾ ചെലവു കുറവും സൗകര്യക്കൂടുതലും ഉള്ളതിനാൽ, പണം കൊടുത്തായാലും, അയൽവീട്ടിൽച്ചെന്നു വീഡിയോ കാണുന്നതിൽ പലർക്കും സന്തോഷമേയുള്ളൂ.

നമ്മെസ്സുംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വീഡിയോ ഇപ്പോൾ ഇടത്തരക്കാരുടെ ഒരു വിനോദോപാധിമാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. പക്ഷേ, വാർത്താവിതരണത്തിലും ആശയപ്രചാരണത്തിലും ഒരു മൗലികവിപ്ലവമാണു് വീഡിയോ കാസ്സെറ്റുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർ കുറവല്ല. കമ്മ്യൂണിസവും മുതലാളിത്തവും തമ്മിൽ ലോകവ്യാപകമായി നടന്നുവരുന്ന മത്സരത്തിൽ കരുത്തേറിയ ഒരു ആയുധമായി വീഡിയോ

കാസ്റ്റേറുകൾ സമ്പന്നരാജ്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തപ്പെട്ട തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

വാർത്താവിതരണത്തിലും ആശയപ്രചാരണത്തിലും കർശനമായ നിയന്ത്രണം സർക്കാർ പുലർത്തിവന്നിരുന്ന സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലും കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങളിലും 1970കളുടെ അവസാനത്തിലാണ് വീഡിയോ കാസ്റ്റേററ് റിക്കോർഡുകൾ വ്യാപകമായി പ്രചരിച്ചു തുടങ്ങിയത്. മൂന്നരക്കോടിയിലേറെ മാത്രം ജനങ്ങളുള്ള പോളണ്ടിൽ ഇപ്പോൾ അഞ്ചുലക്ഷം വി. സി. ആറുകൾ ഉണ്ടത്രേ. ഇവയിലധികവും ജപ്പാനിലോ, അമേരിക്കയിലോ നിർമ്മിച്ചവയാണ്; അവയ്ക്കു കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ വില വളരെ കൂടുതലാണ്. അതിനാൽ വീഡിയോ കാസ്റ്റേറുകളും വി. സി. ആറുകളും വില്പന വളരെ വലിയ ഒരു കരിച്ചന്തതന്നെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ രൂപംകൊണ്ടിട്ടുള്ളതായി ആഗസ്റ്റ് 18-ലെ 'ന്യൂസ് വീക്ക്' വാർഷിക പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ പൊതുപ്രദർശനത്തിനു സ്വീകരിക്കാത്തവയോ, നിരോധിക്കപ്പെട്ടവയോ ആയ പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്യൻ-അമേരിക്കൻ ഫിലിമുകളുടെ വീഡിയോ പതിപ്പുകളും ഈ കരിച്ചന്തയിൽ സുലഭമായി കിട്ടുന്നു. അതാതു രാജ്യത്തെ ഭാഷയിലേക്ക് ഇവ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവും. അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിൽ സോവിയറ്റ് സൈന്യങ്ങൾക്കെതിരെ പൊരുതുന്ന ഒളിപ്പടയാളികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനായി അടുത്തകാലത്തു് അറുപതു് അഫ്ഘാൻകാർക്കു പടിഞ്ഞാറേ ജർമ്മനിയിൽ പരിശീലനം നൽകുകയും, അവരെ പ്രത്യേക-ഉപകരണങ്ങൾ കൊടുത്തു് അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലേക്കു വിടുകയും ചെയ്തതായും 'ന്യൂസ് വീക്ക്' പറയുന്നുണ്ട്. ഇവർ നിർമ്മിക്കുന്ന വീഡിയോ ചിത്രങ്ങൾ അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലെ ഒളിപ്പടയാളികൾക്കുവേണ്ടി പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പണം പിരിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണുദ്ദേശ്യം. ഇന്ത്യയ്ക്കുതീരായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഖാലിസ്താൻ വാദികളും ഇത്തരം വീഡിയോ കാസ്റ്റേറുകൾ നിർമ്മിച്ചു് ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടാവണം. നാട്ടിനകത്തുള്ള ഭീകരപ്രവർത്തകരും വിഘടനവാദികളും തങ്ങളുടെ പ്രചാരവേലയ്ക്കു വീഡിയോ കാസ്റ്റേറുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൂടായ്കയില്ല. വീഡിയോ കാസ്റ്റേറുകളുടെ പ്രചാരം തടയുന്നതും, അവ കണ്ടുകെട്ടുന്നതും, പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ്. മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങൾക്കു പുറമേ കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും വലിയതോതിൽ വീഡിയോ കാസ്റ്റേററ് റിക്കോർഡുകൾ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. 1990 ആകുമ്പോഴേക്കു് 60,000 വി. സി. ആറുകൾ നിർമ്മിക്കാൻ സോവിയറ്റ് റഷ്യ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. വിദേശസഹകരണത്തോടെ ചെക്കോസ്ലൊവാക്യ, ഹംഗറി മുതലായ രാജ്യങ്ങളും വി. സി. ആർ. നിർമ്മാണം വലിയതോതിൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏറെ താമസിയാതെ ക്യാമറകൾപോലെ വി. സി. ആറുകളും ലോകത്തിലെങ്ങും നിത്യോപയോഗവസ്തുക്കളായിത്തീർന്നുകൂടെന്നില്ല. അതോടെ ആശയപ്രചാരണനിയന്ത്രണം വളരെ വലിയ അളവിൽ അപ്രായോഗികമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ടെലിവിഷൻ പ്രക്ഷേപണത്തിനു് ഉപഗ്രഹങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇതു സാർവത്രികമാകുന്നതോടെ, റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണംപോലെ ടെലിവിഷൻ പ്രക്ഷേപണവും ലോകവ്യാപകമായിത്തീരും. സോവിയറ്റ് റഷ്യയെ ഉദ്ദേശിച്ചു്, റഷ്യൻഭാഷയിൽ, ടെലിവിഷൻ പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ അമേരിക്കയിൽനിന്നു നടത്താമെന്നും, ഈ പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ സോവിയറ്റ് റഷ്യയിൽ എവിടെയിരുന്നു ടെലിവിഷൻ സെററ് പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു കാണാമെന്നും വന്നുകൂടും. വളരെ ദൂരെ

നിന്നു് ഉപഗ്രഹത്തിലൂടെ വരുന്ന ടെലിവിഷൻ പരിപാടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു സാമാന്യം വലിപ്പമുള്ള 'സാറ്റലൈറ്റ് ഡിഷ്' എന്ന ഒരു ഉപകരണം ഇപ്പോൾ ആവശ്യമാണു്. ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യമായ പോളണ്ടിൽ ഇരുപത്തഞ്ചു വേലക്കാർ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സ്വകാര്യകമ്പനി ഇപ്പോൾ ആണ്ടിൽ ഇത്തരം ഇരുപതിനായിരം 'സാറ്റലൈറ്റ് ഡിഷ്'കൾ നിർമ്മിച്ചു മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്കു്, ഒന്നിനു് ആയിരത്തി ഒരുനൂറു് ഡോളർ വിലയ്ക്കു് കയറ്റി അയച്ചുവരുന്നതായി മുന്പു പറഞ്ഞ 'ന്യൂസ് പീക്ക്', വാരിക പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. ടെലിവിഷൻ പ്രക്ഷേപണം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഉപഗ്രഹങ്ങൾ പരിഷ്കരിച്ചാൽ, പ്രക്ഷേപണത്തിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയും; അതു വർദ്ധിക്കുന്നതോതിൽ 'സാറ്റലൈറ്റ് ഡിഷ്'ന്റെ വലിപ്പം ചുരുക്കുകയുമാകാം. ഇപ്പോൾ ഒരു സാധാരണ റേഡിയോ സെറ്റിൽ ഏതു രാജ്യത്തുനിന്നുമുള്ള റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ, പുറത്തു കാണാവുന്ന പ്രത്യേക സംവിധാനമൊന്നുമില്ലാതെതന്നെ, സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതുപോലെ, ഏതു രാജ്യത്തുനിന്നുമുള്ള ടെലിവിഷൻ പ്രക്ഷേപണങ്ങളും സാധാരണ ടെലിവിഷൻ സെറ്റുകളിൽ, പ്രത്യേക സംവിധാനമൊന്നുമില്ലാതെ, ആർക്കും സ്വീകരിക്കാൻ സാധ്യമാണെന്ന നില ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കകം വന്നുകൂടാതെ കഴിയുമെന്നാണു് ഇതിനു് അർത്ഥം.

ടെലിവിഷൻ എന്ന മാധ്യമത്തിനു് ആശയരൂപവൽക്കരണത്തിലുള്ള സ്വാധീനശക്തിയെപ്പറ്റി ഊഹിക്കാൻ മാത്രമേ ഇന്നു നമുക്കു കഴിയൂ. കാരണം, ഇന്ത്യൻ ടെലിവിഷനിൽ നമുക്കു കിട്ടുന്നതു് ഒരൊറ്റ ചാനലിൽക്കൂടി സർക്കാർ തരുന്ന വിഭവങ്ങൾ മാത്രമാണല്ലോ. ഇരുപത്തഞ്ചോളം ചാനലുകളിലൂടെ വരുന്ന വ്യത്യസ്ത പ്രക്ഷേപണങ്ങളിൽനിന്നു് ഇഷ്ടമുള്ള വിഭവം തിരഞ്ഞെടുത്തു കാണാൻ യൂറോപ്പിലുള്ളവർക്കു് ഇപ്പോൾത്തന്നെ കഴിയുന്നുണ്ടു്. ഈ സ്ഥിതി ലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തും നിലവിൽവരുക എന്നതാവും ഉപഗ്രഹങ്ങളിലൂടെയുള്ള ടെലിവിഷൻ പ്രക്ഷേപണം സാർവത്രികമാവുന്നതിന്റെ ഫലം. അപ്പോൾ സർക്കാരുകൾ കരുതിക്കൂട്ടി നടത്തുന്ന അസത്യപ്രചാരണം പരമാവധി പരിഹാസ്യമായിത്തീരും. കമ്മ്യൂണിസ്മു് വ്യവസ്ഥിതിയിലെന്ന പോലെ മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥിതിയിലും ഇതിന്റെ ഫലമായി വന്നുചേരുന്ന പരിവർത്തനം എന്തായിരിക്കുമെന്നു് ഇപ്പോൾ പ്രവചിക്കുക സാധ്യമല്ല.

ഈ പരിവർത്തനത്തെ ത്വരിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഉപാധിയാണു് കമ്പ്യൂട്ടർ. വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുവയ്ക്കുന്നതിലും, ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിലും, ആവശ്യക്കാർക്കു് അവ ലഭ്യമാക്കുന്നതിലും, കമ്പ്യൂട്ടറിനുള്ള കഴിവു് അല്ലാല്ലമായി വെളിപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിട്ടേയുള്ളൂ. ഏതാനും ദിവസംമുമ്പു്, മധുര സർവകലാശാലയിൽ നടക്കുന്ന ഒരു ഗവേഷണത്തിനു് ആവശ്യമായ ഏതാനും വിവരങ്ങൾ, ഒരു അമേരിക്കൻ സർവകലാശാലയിൽനിന്നു കമ്പ്യൂട്ടർ മുഖേന ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം പരസഹായമില്ലാതെ സമ്പാദിക്കുകയുണ്ടായി. ലോക തപാൽ സർവീസുപോലെ ഒരു ലോക കമ്പ്യൂട്ടർ സർവീസു് നടപ്പിലാക്കാൻ, ഇപ്പോൾ യാതൊരു സാങ്കേതിക തടസ്സവുമില്ല.

വിവരങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല, കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു്, കിട്ടിയ വിവരങ്ങൾ വാർത്തകളും മറ്റുമായി മാറ്റാനും, കമ്പോസ് ചെയ്യാനും, പേജു കെട്ടാനും ഒക്കെ, കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്ന, കമ്പ്യൂട്ടറിൽ സംസ്കരിച്ചെടുത്തു ഫിലിമിൽ പകർത്തിയ പത്രമോ ലഘുലേഖയോ പുസ്തകമോ ഓഫ്സെറ്റ് പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചെടുക്കുക പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ല. ഇതു നിമിത്തം സ്വന്തം നാട്ടിലെ

സർക്കാരിനെതിരെ സമരം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികൾക്കും സംഘങ്ങൾക്കും കമ്പ്യൂട്ടർ അങ്ങേയറ്റം ഉപകരിക്കും. ഡിസ്കിൽ അതിസൂക്ഷ്മമായി കമ്പോസ് ചെയ്തവെച്ച മാറ്റർ കണ്ടെടുക്കാൻ പോലീസ് കഴിയും. കമ്പോസിങ്ങിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഒരു ഫലം വാർത്താനിയന്ത്രണം (സെൻസർഷിപ്പ്) തീരെ അസാധ്യമാക്കുകയാവും.

സ്റ്റാലിന്റെ കാലത്തു് സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലുണ്ടായിരുന്ന തരം 'തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ' സർവാധിപത്യവും, ഹിറ്റ്ലറുടെ കാലത്തു് ജർമ്മനിയിലുണ്ടായിരുന്ന തരം ഏകകക്ഷി-സർവാധിപത്യവും, ഇതരാനിൽ ഇന്നു നിലനില്ക്കുന്ന തരം പുരോഹിതവർഗ്ഗ സർവാധിപത്യവും, അമേരിക്കയിലും മറ്റും ഇന്നും നടപ്പിലുള്ളതരം വാർത്താവിതരണത്തിലെ കർത്തകസമ്പ്രദായവും ഇനിമേൽ പ്രായോഗികമല്ല. വാർത്താവിതരണ-ആശയപ്രചാരണരംഗങ്ങളിലെ അത്യർധുനികമായ മങ്ങിയ വീഡിയോവും ഉപഗ്രഹ-ടെലിവിഷനും കമ്പ്യൂട്ടറും, അറിയാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ മൗലികസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ, ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി, പ്രായോഗിക പദവിയിലെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

ധാരാളം പണച്ചെലവുള്ള ഇനങ്ങളാണു് ഇവ മൂന്നും. അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള കഴിവു സാധാരണജനങ്ങൾക്കു് കൈവരുമാറു് സമ്പത്ത്മൂലി നാട്ടിൽ പൊതുവേ ഉളവാക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്നതാണു്, വാർത്താവിതരണ-ആശയപ്രചാരണ-സ്വാതന്ത്ര്യരംഗത്തിൽ ഇന്ത്യയേപ്പോലുള്ള ദരിദ്രരാജ്യങ്ങളെ ഇന്നു് അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന മുഖ്യ പ്രശ്നം.

(21 ആഗസ്റ്റ്, 1986)